

Ah dede!

(TV dizisi - Sit-com)

1. GENEL TANIM

Çok genel tanımı ile bu; karısından ayrıldıktan sonra oğlu ile yaşamaya başlayan bir adamın, yeni kurmaya başladığı hayatına kendi dedesinin de dahil olması ile gelişen olayları konu alan bir durum komedisi.

2. GEÇMİŞ

Cengiz Doğançay, mesleğini severek yapan, başarılı bir psikologtur. Karısı Suna ile mezun olduktan hemen sonra tanışmışlar, tutkulu bir aşk yaşayıp, biraz da çabuk sayılabilecek bir sürede evlenmeye karar vermişlerdir. Evliliklerinin birinci yılında oğulları Emre dünyaya gelmiş ve sorunlar başlamıştır...

Önce tutku, sonra aşk bitmiş ama evlenirken gösterdikleri aceleciliği, boşanırken gösterememişlerdir. Böyle bir karar için Emre'nin belli bir yaşa gelmesini beklemişler ve bu bekleme süresi her ikisi için de olduğundan çok daha yavaş geçmiştir... Sonuçta beklenen gün gelmiş, Cengiz ve Suna dört gözle bekledikleri özgürlüklerine kavuşmuştur.

Bir halkla ilişkiler şirketinde çalışan Suna hayalini kurduğu "özgür" hayatına başlamak için hemen evden taşınmış, yeni düzeni için planlar yapmaya başlamıştır. "Yeni insanlar, yeni heyecanlar, yeni başarılar" olarak gördüğü bu yeni hayatında ne yazık ki oğluna pek yer yoktur. Bu yüzden Emre'yi babası ile yaşamaya bırakması gerekmiştir. (Bu kararın özünde yatan ve zaman zaman hissedilen ana sebep ise, Suna'nın Emre'yi görmek bahanesi ile eve gelip Cengiz'i kontrol etme, onun yaşamını izleme isteğidir.)

Cengiz ise oğlu ile yaşıyor olmaktan hiç de mutsuz değildir. Mesleğinin kendisine kazandırdığı sağduyu ve hayata bakış açısı ile bu durum tamamen bir zaman sorunudur. Gerekli özen gösterilirse pekala birlikte mutlu bir şekilde yaşanabileceğini ispatlarsa, bir anlamda yıllarca Suna'ya kabul ettiremediği bir iddiasını da kanıtlamış olacaktır.

Baba-oğulun hayatları elbette mutlak bir yalnızlık içinde geçmez. Aynı evde yaşamasa da düzenli olarak yaşamlarında olan biri daha vardır: Pembe... Hergün eve gelen, evin günlük işlerini yapan, görünenden daha az çalışan, olması gerekenden daha çok şey bilen, inkar ettiğinden daha meraklı, tahmin edilenden

daha kurnaz, Pembe... Evin tüm işlerinden sorumlu bu yardımcı kadın, Cengiz ve Emre'nin yaşamlarının ayrılmaz bir parçası durumundadır.

Bunun yanı sıra eve sık sık gelen bazı kişiler de vardır. Bunların başında Cengiz'in komşusu Semiha gelmektedir. Oldukça saf olan kardeşi Fikri ile birlikte yaşamaktadır. Yaşı oldukça geçmiş olmasına rağmen hâlâ evlenme umutları içinde olan bu kadın, boşanma olayından sonra ilgisini doğrudan Cengiz'e yöneltmiştir. Gözle görülür şekilde sergilediği Cengiz'i elde etmeğe çalışmaları, hemen herkes tarafından bilinmektedir.

Hiç evlenmemiş olan Cengiz'in abisi Haldun da sık sık eve gelenler arasındadır. "Maceracı" olarak tanımladığı ruhunun onu aslında daha çok "sorumsuz ve hayalci" olarak gösterdiğinin çok da farkında olmayan bu adam yaşından beklenmeyen bir canlılığa sahiptir.

Cengiz yeni hayatını tam da düzene sokmuşken beklenmedik bir gelişme olur; eve yeni biri daha katılır: Baki... Cengiz'in dedesi!

Oldukça yaşlı bir adam olan Baki, kısmen yaşının kısmen de karakterinin verdiği özelliklerle, kaldığı huzurevinde tam anlamı ile "huzursuzluk" çıkardığı için, yetkililer tarafından torununa, Cengiz'e teslim edilmiştir. Cengiz çok sevdiği dedesini yeni bir huzurevine göndermeyi içine sindiremez ve "isterinse pekala yaşanabilir" kuralına dayanarak, onu da evinde barındırmaya karar verir. Ancak kuralın bir istisnası olabilir...

3. İŞLEYİŞ /KURGU

Dizinin kurgusu, genel durum komedisi (sit-com) kurallarına göre, doğrusal değil, dairesel bir yapı taşıyacaktır. Yani söz konusu ana karakterler ve bölüm için dahil olacak yardımcı karakterler arasında gelişecek olaylar bölümün sonunda bir şekilde genel durumu en başa döndürecek doğrultuda sonlanacaktır. Diğer bir deyişle; her bölümde bir şeyler olacak, sorunlar ortaya çıkacak, çözümlenecek ama genel yaşamda hiçbir şey değişmeyecektir.

Bu bağlamda, dizinin bölümlerinde kurgulanacak yan öğelerin kabaca örneklerini vermek gerekirse;

- a. Baki'nin Pembe ile ilişkileri
- b. Cengiz'in hastaları
- c. Semiha'nın Cengiz'i elde etme çabaları
- d. Haldun'un hayali projeleri
- e. Emre'nin gençlik sorunları

Bunlara ek olarak genel kurgu içinde ana karakter gibi karşımıza çıkan başka bir unsur da televizyon. Durum komedilerinin mekan sayılarındaki kısıtlılık, beraberinde geçen zamanın algısını da güçleştirdiği için, burada bu geçişler için

kullanılacak unsur televizyon, daha doğrusu televizyonun sesi... Herbir zaman geçişini televizyondan duyulan farklı bir programın sesi ile vurgulamak, dizinin özgün çözümü... Öte yandan bu bölümlerin genel öyküden bağımsız komedi içermeleri, üstelik de seyirci tarafından sadece sesi ile bile tanınan “kalıplaşmışlık” üzerine göndermeler yapılması, algıyı son derece kolay bir hale getmektedir.

Bütün bunların bölümlerin ortak sabitleri gibi düşünmek mümkündür. Elbette her bölümün ana konusu sayılabilecek ve olayların çevresinde gelişeceği bir de değişken durum bulunacaktır.

BAŞLICA KARAKTERLER

Cengiz

40 yaşında bir psikolog. Karısından yeni boşanmış, oğlu ile birlikte aynı evde yaşıyor. Düzenli ve titiz bir adam. İşine bağlı, evinin bir kısmını işyeri olarak kullanıyor. Mesleğini severek yapan Cengiz, insan ilişkilerinde ılımlı ve yapıcı bir yol izlemenin her sorunu çözeceğine inanmış biri.

Emre

Cengiz’in 16 yaşındaki oğlu. Yaşının getirdiği gençlik sorunları ile boğuşuyor. Bu sorunlar bazen kızlar oluyor bazen de okuldaki ilişkileri. Ama en büyük sorunu ne olacağına bir türlü karar verememesi. Ara sıra annesinin yanında kalmaya gidiyor ama genelde babası ile yaşıyor. Babası ile yaşamaktan yana bir sıkıntısı yok, onunla iyi geçiniyor.

Baki

Cengiz’in büyükbabası... 82 yaşında. Cengiz’in annesinin babası. Bakımevinde kalmak istemediği için Cengiz ile yaşamaya başlamış. Yaşına göre akıllı oldukça yerinde. Oldukça kurnaz bir adam. İşine geldiğinde “çok yaşlı”, işine geldiğinde ise “herkesi cebinden çıkaracak” yaşta... Ruhu yaşından çok daha genç. Bazı durumlarda patavatsızlık düzeyinde lafını sakınmaz bir tarzı var.

Suna

Cengiz’in eski karısı. Halkla ilişkiler şirketinde çalışıyor. Emre’yi görme bahanesi ile arada bir eve geliyor. Cengiz ile evlilikleri süresince hiç anlaşamamışlar. Oldukça farklı karakterleri var. Boşanalı bir yıldan fazla olmuş ama hâlâ belli belirsiz bir ilgi ile Cengiz’i kontrol etmeye çalışıyor.

Haldun

Cengiz’in abisi 47 yaşında. Hiç evlenmemiş. Ailenin en sorumsuz üyesi. Hiç bir işte dikiş tutturamamış, sürekli hayaller peşinde, palavracı bir yapıya sahip. Sürekli değiştirdiği projelerinin büyük bir bölümü ya gerçek değil ya da gerçek olamayacak kadar mükemmel.

Semiha

Cengiz'in komşusu. 45 yaşında. Hiç evlenmemiş. Yaşını gizliyor. Kardeşi ile birlikte yaşıyor. Cengiz ile ilgileniyor. Evlenme hayalleri kurduğu Cengiz'e karşı ilgisi kendisi farketmese de herkes tarafından açıkça görülmekte.

Fikri

Semiha'nın kardeşi. 30 yaşında. Bir bankada memur olarak çalışıyor. Herkesi şaşırtacak boyutlarda bir saflığı, daha doğrusu ahmaklığı var.

Pembe

Cengiz'in evine her gün gelen, temizlik ve yemek yapan kadın. Özünde iyi niyetli bir kadın ancak biraz çıkarıcı bir yapısı var. Oldukça meraklı. Mümkün olduğu kadar az iş yapma eğiliminde ancak sürekli olarak bunun tersini iddia ediyor. Evde en çok ilgilendiği şey televizyon. Fırsat buldukça televizyon seyrediyor.

Ah dede!

Bölüm 1

Fatih Cöngüvel

1-Cengiz ev-Salon / Gün / Cengiz, Pembe, Emre

Genişçe bir salon. Oturma odası ve yemek takımı aynı salonda. Salona açılan bir mutfak dışında iki kapı daha var. Ayrıca merdivenle çıkılan üst kat. Sokak kapısının olduğu taraf mutfak ile karşılıklı. Salon boştur. Sonra sokak kapısından içeri Pembe girer. Elinde torbalar, üstünde paltosu vardır. Kendi kendine konuşur.

Pembe: Bu kadar da kar yağmaz ki canım. Şuraya bak. Ayakabılarım ne hale geldi. Bu havada işe mi gelinir?

Üstünü başını çıkarıp asarken konuşmaya devam eder.

Pembe: Niye sadece okullar tatil ediliyor sanki? Sadece öğrenciler mi yere basıyor?

Pembe elindekileri mutfağa götürür. O sırada merdivenlerden Cengiz iner. Elindeki gazeteye dalmıştır. Mutfaktan Pembe çıkar. Cengiz onu görünce şaşırır.

Cengiz: Ah Pembe, geldin mi?

Pembe bir an durur. Sonra ciddi bir ifadeyle sorar.

Pembe: Cengiz Bey, henüz gelmediğimi söylesem inanır mısınız?

Cengiz: Efendim?

Pembe eli ile 'boşver' der gibi bir işaret yapar ve masadaki bir iki bardağı almaya gider.

Pembe: Neyse, inanmayacağınızı biliyordum.

Cengiz şaşkın onu izler. Pembe elindekilerle mutfağa girerken konuşur.

Pembe: Kahvaltı birazdan hazır. Emre kalktı mı?

Cengiz: Kalktı sanırım. Birazdan iner.

Pembe mutfağa girer. Cengiz elindeki gazeteyi okuyarak kanepeye gelir oturur. Pembe mutfaktan çıkar. Merdivenin başına gelir ve yukarı avazı çıktığı kadar bağırır.

Pembe: Eeemreee! Kahvaltıyaaa!

Cengiz bu bağırma ile yerinden sıçrar. Başını gazeteden kaldırır ve Pembe'ye döner.

Cengiz: Pembe... Bunu her sabah yapmak zorunda mısınız? Yani bunun için ayrı bir ücret filan mı alıyorsun?

Pembe: Yoo, bunu içimden gelerek yapıyorum, ayrıca para istemez.

Cengiz: Hem bugün onun okulu tatil sanıyorum. Dışarıda korkunç kar varmış.

Pembe şaşırılmış gibi yaparak cevap verir.

Pembe: Ciddi misiniz? Gelirken hiç dikkatimi çekmedi. Ben de bu yaz günü kurtlar neden uluyor diyordum.

Pembe konuşurken Emre merdivenlerden iner. Pembe onu görmez, Cengiz ile konuşmasının sonunda tekrar bağırır.

Pembe: Eemree!

Birden arkasında Emre'yi görünce korkarak susar ve kısık sesle devam eder.

Pembe: ...kahvaltı hazır...

Emre Pembe'ye baktıktan sonra, o yokmuş gibi babası ile konuşur.

Emre: Baba, Pembe'nin sendikası var mı? Yani pat diye işten çıkarsak, başımıza iş açılmaz değil mi?

Pembe düşmanca Emre'ye bakar. Sonra hızla mutfağa gider. Emre onun bu haline güler. Sonra babasının yanına gelir oturur.

2-Cengiz ev-mutfak / Gün / Pembe, Semiha

Pembe mutfakta çayı demlerken kendi kendine konuşur.

Pembe: Bunlara yararlanılmaz. Kar değil taş yağsa geleceksin. Demezler ki "Pembe, bak hava kötü. Sen evinde otur bugün. Sıcak sıcak çayını iç, ayağını uzat, televizyon seyret. Bak bakalım Luiz Alberto gerçekten Rozario'nun kardeşi çıkacak mı? Hem Maria Gonzales'in karnındaki çocuk kimin?" Kadın bugün yarın doğuracak, bunların umurlarında değil. Ruhsuz erkekler...

Sonra birden aklına bir şey gelmiş gibi durur, parmakları ile hesap yapar.

Pembe: Ya bu kadın 11 aydır hamile. Niye doğurmadı hâlâ? Brezilya'da bu işler daha mı uzun sürüyor acaba? Peki, kardeşi nasıl doğurdu iki ayda tavşan gibi? Hiii... Sakın çocuk ölmüş olmasın karnında... Bunlar miras kavgasındayken çocuğu doğurtmayı unuttular, görüyor musun?

O sırada mutfağın bahçeye açılan kapısı vurulur. Pembe kapıyı açar. Semiha elinde üzeri örtülmüş bir tabakla içeri girer.

Semiha: Ay dışarıda nasıl kar var anlatamam.

Pembe: Aman ne olur anlatın. Benim dikkatimden kaçmış.

Semiha: Kahvaltı etmediniz değil mi? Ben de kek yapmıştım kahvaltıya yetiştireyim dedim.

Pembe yapmacık bir ifade ile konuşur.

Pembe: Bunun için erken kalktınız demek. Valla sizin gibi komşu bulunmaz.

Semiha sevinir.

Semiha: Yok canım, lafı mı olur. Bekâr adam böyle şeyleri özler. Aah, ah... Yalnızlık zordur, bilirim.

Pembe: Yok yok, Cengiz bey hep söyler. Sizin gibi komşusu olduğu için ne kadar şanslı olduğunu.

Semiha ilgilenir, gözleri parlayarak sorar.

Semiha: Yaa, öyle mi diyor? Başka ne diyor?

Pembe: Şey bu kek neliydi Semiha Hanım?

Pembe keki inceler. Semiha merakla sorar.

Semiha: Üzümlü, neden? Ay yoksa Cengiz Bey sevmez mi?

Pembe boşta bulunup cevap verir.

Pembe: Kakaoluyu daha çok severim... (birden düzeltir) Aman, yani daha çok sever.

Semiha: Yaa, tüh. Bilseydim keşke.

Pembe keke gözünü dikmiş bakmaktadır. Semiha onu farkeder. Hemen bir dilim kesip ona verir.

Semiha: Al bir tadına bak.

Pembe keki yerken Semiha onun yanına ilişir ve sorar.

Semiha: Ee, Cengiz bey benim hakkımda başka ne diyor?

3-Cengiz ev-salon / Gün / Cengiz, Emre, Semiha

Cengiz elindeki gazeteye dalmıştır. Emre televizyon izlemektedir. Televizyondaki spikerin sesi duyulur.

Spiker: Evet sayın seyirciler. Şimdi son yol durumunu öğrenmek için muhabir arkadaşımıza bağlanıyoruz. Tayfun beni duyuyor musun? Nedir oradaki durum?

Muhabir: Geberdik soğuktan daha ne olsun?

Spiker: Ee Tayfun, yayındayız... Galiba orada da kar var, gördüğümüz kadarıyla.

Muhabir: Yok abicim, burada pamuk kamyonu devrilmiş. Bu gördüklerinin hepsi pamuk. Tövbe tövbe... Ulan sıcak stüdyoda oturup öyle konuşmak kolay tabii...

Spiker: Eee... Teşekkür ederiz Tayfun. Galiba bağlantımız kesildi sayın seyirciler. Biz yeniden bağlantı kurup size son durumu

iletinceye kadar bir şarkı çalalım, aynı işi görür. Evet Alpay söylüyor “Her yerde kar var”...

Emre televizyonu kapatır, Cengiz’e döner.

Emre: *Eee baba, büyük gün bugün ha...*

Cengiz: *Haa, ne?*

Emre: *Dedeyi bugün almaya gitmiyor musun?*

Cengiz: *Evet, kahvaltıdan sonra gideceğim.*

Cengiz elindeki gazeteyi bırakır. Emre’ye dönüp konuşur.

Cengiz: *Emre onun için bu kattaki odayı düşünüyorum. Merdiven çıkmasın, zaten de çıkamaz herhalde.*

Emre: *Niye? Onun zamanında merdiven icat edilmemiş miydi? Kullanamaz mı diyorsun?*

Cengiz: *80 yaşını çoktan geçti. Yazık adama.*

Emre: *Peki niye bakımevinden çıkarıyorlar onu?*

Cengiz: *Bilmiyorum. Tek bildiğim beni arayıp gelip almamı istedikleri. Galiba oradakileri de bezdirmeyi başardı. Bu dördüncü yer. Yeni bir yer bulacağımı da pek sanmıyorum. Bu konuda senin fikrini sormadığım için bana kızmıyorsun umarım.*

Emre: *Yoo önemli değil.*

O sırada mutfaktan Semiha gelir. Cengiz ve Emre arkaları dönük olduğu için onu görmezler. Konuşmaya devam ederler. Semiha hiç ses çıkarmadan dinler.

Cengiz: *Annen gittiğinden beri belli bir düzen kurduk. Ama yine de bir şeyleri eksik yaptığımı düşünüyorum. Bu yüzden artık onun da burada yaşamasını istediğimi farkettim. Aslında eve yeni birinin girmesi önemli bir karar. Onun için senin de fikrini almak istiyorum. Yeni birine alışmakta zorlanabilirsin.*

Emre: *Onu ben de severim bilirsin. Hem gerçekten yardıma ihtiyacı var galiba.*

Cengiz: *Hem de nasıl. Düşününce farkettim ki bizim ona onun da onu sevecek birilerine ihtiyacı var.*

Semiha heyecan içinde gözlerini açar.

Cengiz: *Ona hak ettiği sevgiyi gösteremediğimi düşündüm her zaman. Bana her zaman çok yakınlık gösterdiğini ama benim karşılığını bir türlü veremediğimi biliyorum. Onu arada bir görmek yerine her gün yanımda olmasını istiyorum.*

Semiha iyice heyecanlanır, duvara tutunur.

Cengiz: Hem sadece sevgi de değil. Onun tüm ihtiyaçlarını karşılayabileceğimi düşünüyorum.

Semiha'nın gözleri yaşarır. Cengiz'e sevgiyle bakar.

Cengiz: Aslına bakarsan ben bunu annenle ayrılmadan önce kafama koymuştum.

Semiha birden gözlerini açar. Utangaç bir eda ile gülümser.

Cengiz: Ama anneni biliyorsun. Hemen karşı çıktı. Ona o kadar dedim. Hepimiz birlikte yaşayabilirdik diye ama kabul ettiremedim.
Emre: Annemin böyle bir şeye onay vermeyeceğini tahmin edebiliyorum.

Cengiz: Neymiş efendim, evin içinde yabancı istemezmiş. İstekleri, ihtiyaçları bitmezmiş, nasıl altından kalkacakmışız. Palavra. O yaşa gelmiş birinin ihtiyaçlarından ne olur ki?

Semiha ağzı açık dinlemektedir.

Cengiz: Bunu rahatlıkla yapabileceğimi biliyorum. Hem bu konuda sıkışırsam senden de yardım isteyebilirim değil mi?

Semiha'nın şaşkınlığı artar. Bayılmak üzeredir.

Emre: Tabii baba elimden geleni yaparım.

Semiha çığlık atmak için ağzını açar. Tam bu sırada Pembe gelir.

Pembe: Kahvaltı hazır.

Cengiz ve Emre ayağa kalktıklarında Semiha'yı görürler. Semiha sinirli bir şekilde, hızla mutfak kapısına dalar ve gider. Herkes şaşkın arkasından bakar.

4-Cengiz ev / Dış-gün

Cengiz'in evinin dışı görüntüye gelir. Televizyonun sesi görüntünün üstüne biner. Bir yarışma programında birileri sırayla isim söylemektedir.

Yarışmacılar: Ali... Engin... Engin... Müjdat... Engin... Zeynep... Engin...

5-Cengiz ev-salon / İç-gün / Pembe, Suna

Pembe kanepede oturmuş televizyon izlemektedir. Bir yandan da ayaklarını sehpaye uzatmış kucağındaki tabaktan kek yemektedir.

Sunucu: *Bu turda sadece 200 milyon biriktirdiniz. Köpeğe atsan yemez bu parayı. Fuat, niye Engin'i gönderiyorsun?*

Yarışmacı: *Şey, bir soruyu bilemedi.*

Sunucu: *Sen sanki çok bildin. Oyuncak asker gibi karşıma dizilmiş durmaktan başka ne yapıyorsunuz ki? Ah biz yayında olmayacaktık ki... Neyse, Engin, arkadaş dediğin bu adamlar seni seçti. Haydi bakalım, yürü de ense tıraşını görelim...*

Spiker: *Evet sayın seyirciler, Anca Gidersin isimli yarışma programı reklamlardan sonra devam edecek...*

Kapı çalar. Pembe hemen televizyonu kapatıp acele ile ağzındakini yutar. Koşarak tabağı mutfağa bırakır, geri gelir. Elinde bir toz bezi vardır. Bir yerlerin tozunu alıyormuş gibi yapar. Kapı tekrar çalınır. İlk kez duyuyormuş gibi yaparak kapıya gider ve açar. Suna ile birlikte salona geri döner. Suna sırtında kürk ile havalı bir şekilde girer. Etrafa bakınır sonra konuşur.

Suna: *Cengiz nerede? Onunla konuşmam gereken bir şey var.*

Pembe: *Gitti.*

Suna: *Nereye gitti?*

Pembe: *Bilmem, bir işi varmış.*

Suna: *Ne zaman gelecek peki?*

Pembe: *Bir saate kalmaz dönerim dedi. Zaten hastası gelecekmış.*

Suna saatine bakarak konuşur.

Suna: *Bir saat ha. Kaçta çıktı?*

Pembe: *Üç saat oldu.*

Suna: *İyi. Ben beklerim o zaman.*

Pembe bu durumdan pek hoşnut olmadığını belli eden bir ifadeyle sorar.

Pembe: *Postunuzu alayım bari.*

Suna: *Yanımda dursun. Hem o post değil cahil. Kürk. Hem de tavşan.*

Pembe: *Ha ha haa... Bu kadar büyük tavşan olur mu? Çok safsınız valla... Sizi kandırmışlar Suna Hanım. Bu olsa olsa...*

Suna geçip kanepeye oturur. Pembe Suna'nın yerine, televizyonun karşısına oturduğunu görünce bozulur. Saate bakar. Suna'nın arkasında ayakta durur. Eli ile televizyonu, saati gösterir. Çaresizlik içinde somurtur, sinirle lafını tamamlar.

Pembe: *...ayıdır... Düşüncesiz bir ayı...*

Suna: *Ne saçmalıyorsun sen? Ne ayısı?*

Pembe: *Valla bana "karım gelecek, beklesin" demedi.*

Suna: Eski karısı. Biz boşandık hatırlarsan.

Pembe iç geçirerek uzaklara bakar. Alçak sesle konuşur.

Pembe: Hatırlamaz mıyım? İnsanın hayatında kaç tane böyle mutlu gün olur ki...

Suna: Ne diyorsun sen?

Pembe: Hiiç. Sadece isterseniz Cengiz beyi muayenehanesinde bekleyin diyordum.

Suna: Nerede bekleyeceğime ben karar veririm. Haydi, çok konuşma da bana çay getir.

Pembe: Çay yok.

Suna: Nasıl yok?

Pembe: Basbayağı. Hepsini içtiler. Bir damla bile kalmadı.

Suna: Kahve yap o zaman. Cengiz kahvesiz kalamaz bilirim.

Pembe: İyi... Yapalım bakalım...

Pembe söylenerek gider.

Suna televizyonu açar. Sonra da sehpanın üzerindeki dergilerden birini alıp karıştırmaya başlar. Televizyonun sesi duyulur.

Kadın: Hayır Carlos Manuel. Ben seni hiç aldatmadım.

Adam: Ama seni Luiz Alberto ile birlikte görmüşler.

Pembe elinde kahve fincanı ile gelir. Televizyonu görünce ağzı kulaklarına varır. Neşe ile gözünü televizyondan ayırmadan Suna'ya kahvesini verir.

Pembe: Buyrun Suna Hanım. Afiyet olsun.

Sonra arkaya geçip elindeki toz bezi ile toz alıyormuş gibi yaparak televizyonu izlemeye başlar.

Adam: Bekar bir adamın gece yarısı senin evinde ne işi var?

Kadın: Renklilerle beyazları birlikte makineye atsam boyar mı diye sormaya gelmişti.

Adam: Yalan! Yalan söylüyorsun İzabella... Bunu herkes bilir. Beni kandırmaya çalışma.

Kadın: Ekmek çarpsın doğru söylüyorum Carlos Manuel.

Suna televizyona bakar, sıkılır. Kumanda ile kanalı değiştirip müzik açar. Kumandayı yine sehpanın üzerine koyar. Pembe'nin suratı asılır. Ne yapacağını bilemez. Sonra toz alıyormuş gibi yaparak sehpaye gelir. Çaktırmadan kanalı değiştirip yine diziyi açar ve yine eski yerine geçip izlemeye başlar.

Kadın: Neden inanmıyorsun Carlos Manuel?

Adam: *İnanmıyorum çünkü sen fırıncının kızıydın. Ekmekle ilgili ettiğin hiçbir yemine inanmam.*

Suna başını kaldırıp televizyona bakar, şaşırır. Tekrar kumandayı alır ve kanalı değiştirir. Bu kez kumandayı yanına alır. Pembe'nin yüzü yine asılır. Etrafına bakınır. Sonra aklına bir şey gelmiş gibi koşarak içeri gider ve elinde başka bir kumanda ile gelir. Yedek kumandayı torbasından çıkarır ve arkasını dönüp birden kontuğunun altından ateş eden silahşör gibi ani bir hareketle kanalı değiştirir.

Adam: *Benimle babamın mirası için evlenmek istiyorsun, biliyorum İzabella.*

Kadın: *Yanılıyorsun Carlos Manuel, öyle olsa babanla evlenirdim, seni ne yapayım?*

Suna tekrar kanalı değiştirir. Pembe hemen karşılık verir. Suna ve Pembe sıra ile kanal değiştirirler. Sonunda Suna kendi kendine konuşarak yerinden kalkar ve televizyonun tuşuna basıp kapatır.

Suna: *Aaa bu iyice bozulmuş.*

Pembe elindeki kumandayı kullanmaya çalışır ama sonuç alamaz. Suna dergisine döner. Pembe sinirle sağa sola bakar. Sonra önceki gibi bir ifade ile koşarak bir odaya girer. Hemen arkasından omzunda bazoka gibi tuttuğu elektrikli süpürge borusu ile gelir. Yüzünde hain bir ifade vardır. Fişe takar ve Suna'nın kulağının dibinde çalıştırır. Suna yerinden sıçrar.

Suna: *Aaayy!...*

Pembe işine sadık bir ifade ile Suna'nın oturduğu koltuğun tozunu almaya başlar. Suna gürültüden iyice rahatsız olmuştur. Bağırarak sorar.

Suna: *Bunu şimdi yapmak zorunda mısın?*

Pembe: *Efendim?*

Suna: *Bunu diyorum... Başka zaman yapsan.*

Pembe: *Olmaz, günlük programıma sadık kalmalıyım.*

Suna çaresiz ayağa kalkar. İçeri doğru gider.

Suna: *Ben ofiste bekleyeceğim o zaman.*

Pembe: *Nasıl isterseniz Cengiz Bey gelince oraya gönderirim.*

İçeri doğru gider. Salondan çıkar. Pembe o giderken arkasından bakar. Çıkınca makineyi kapatır ve zafer kazanmış bir ifade ile süpürgenin borusunun ucunu üfler. Sonra gülümseyerek, keyifle televizyonu açıp kanepeye oturur. Televizyonun sesi duyulur.

Kadın: İki gözüm önüme aksın ki doğru söylüyorum Carlos Manuel...

6-Cengiz ev / Dış-gün

Cengiz'in evinin dışı görüntüye gelir. Bu kez evin yan kapısı ve oradaki "CENGİZ DOĞANÇAY - Psikolog" tabelası yakın plan görünür. Burası Cengiz'in evinin bir bölümü olmasına rağmen aynı zamanda iş yeridir.

7-Cengiz ev-muayenehane / İç-gün / Suna, hasta

Suna Cengiz'in odasının dışında koltuğa oturmuş dergileri karıştırmaktadır. O sırada kapı açılır. İçeri bir kadın gelir. Kadın tedirgin tavırlıdır. İçeri girip Suna ile karşılaşınca saatine bakar.

Kadın: Geç mi kaldım?

Suna: Bilmem.

Kadın: Şey Cengiz bey yok mu?

Suna: Yok. Gelecekti.

Kadın: İyi. O zaman bekleyeyim.

Kadın geçip oturur. Suna dergiye döner. Kadın etrafına bakınır. Sonra gözünü Suna'ya diker. Suna bir süre sonra izlendiğini anlar. Kadına döner. Kadın bunu fırsat bilip hemen atılır.

Kadın: Uzun süredir mi Cengiz beye geliyorsunuz?

Suna: Artık gelmiyorum.

Kadın: Yaa. Demek sorunlarınızdan kurtulduğunuz için artık gelmiyorsunuz.

Suna: Aslında tam tersi.

Kadın: Nasıl yani?

Suna: Artık gelmediğim için sorunlarımdan kurtuldum.

Kadın tam olarak anlamaz. Tam ne demek istediğini soracakken Suna'nın tekrar dergiye baktığını görüp vazgeçer. Sonra tekrar Suna'yı göz hapsine alır. Suna bir süre sonra yine durumu farkeder ve başını kaldırır. Kadın yine atlar.

Kadın: Benim kocam ile sorunlarım var. Beni hiç anlamıyor.

Suna: Yaa?

Kadın: Beni bir tek Cengiz bey anlıyor zaten.

Suna: Öyle mi? Ne ilginç. Beni de bir tek o anlamıyordu.

Kadın yine anlamaz. Suna onun bu şaşkınlığını fırsat bilip dergiye çevirir başını. Kadın ise Suna'nın söylediklerini düşünmeye başlar.

8-Cengiz ev-salon / İç-gün / Cengiz, Pembe, Baki

Salon boştur. Kapı açılır. Cengiz elinde bir bavulla girer. Arkasından Baki gelir. Hafiften beli bükülmüş bir şekilde yavaşça yürür.

Cengiz: İşte geldik dede. Nasıl buldun evi?

Baki kapının ağzında durur ve kapıya bakar.

Baki: Kapı fena değil.

Cengiz: Anlamadım.

Baki: Şimdilik sadece kapıyı gördüm.

Cengiz: Haklısın. Gel içeri de yeni evine bak.

Mutfaktan Pembe çıkar yanlarına gelir. Cengiz ona döner. Bavulu uzatır.

Cengiz: Hah Pembe, şu bavulu alsana elimden.

Pembe şaşkın bir ifade ile bakar. Cengiz Baki'nin içeri girmesine yardımcı olur.

Cengiz: Pembe bak bu dedem. Dede bu da Pembe.

Baki: Boşanır boşanmaz yeni kadın mı aldın?

Pembe şaşırır.

Cengiz: Hayır dede. Pembe bizim yardımcımız.

Pembe: Cengiz bey. Hayırdır?

Cengiz: Dedem artık bizimle kalacak Pembe. Ona şu odayı vereceğiz.

Pembe: Bunu bana şimdi mi söylüyorsunuz?

Cengiz: Ne oldu ki?

Pembe: İki erkek yerine üç erkeğin işini yapıp yapamayacağımı sormak aklınıza gelmedi mi?

Cengiz: Ama...

Pembe: Aması maması yok Cengiz bey. Benim sizinle anlaşmamda böyle bir şey yoktu.

Baki: Bunu almadığın iyi olmuş. Dili fazla uzun.

Cengiz: Dede lütfen... Ama Pembe, ben bunun için sana uygun bir zam yapmayı zaten düşünmüştüm. Kabul etmez misin?

Pembe "zam" lafını duyunca biraz önceki sinirli halini koruyarak konuşmaya devam eder.

Pembe: Reddeceğimi söylemedim zaten Cengiz bey. Ben sadece zamanında haber verseydiniz odayı hazırlardım demek istedim.

Baki: Hem dili uzun hem de paragöz. İyi ki bununla evlenmemişsin.

Baki geçip oturur. Cengiz üstündekini asmaya gider. Baki Suna'nın kürküne bakar.

Baki: Avcılığa da mı başladın Cengiz? Bu hayvanın içi nerede? Yediniz mi?

Cengiz: Ne avı dede? Aaa, Pembe, bu kürk ne?

Pembe: Bence ayı ama Suna hanımı tavşan diye kandırmışlar. Hiç bu kadar tavşan olur mu?

Cengiz: Bunu Suna mı bıraktı?

Baki: Hani boşanmıştın Cengiz?

Cengiz: Boşandım dede.

Baki: Ne biçim boşanma bu? Hayvanı sen avlıyorsun o gelip yiyor, sana da böyle postunu bırakıyor. Oh ne güzel iş...

Pembe: Aaa bu ayıyı siz mi avladınız Cengiz bey?

Cengiz: Hangi ayıyı?

Baki: Ayı eti sert olur. Hazmı zordur.

Cengiz iyice aptalaşır. Bir Pembe'ye bir Baki'ye bakar.

9-Cengiz ev-muayenehane / İç-gün / Cengiz, Suna, hasta

Suna ile kadın konuşmaya devam etmektedirler. Suna'nın anlattıklarını kadın dikkatle dinlemektedir.

Suna: ...Sonra da boşandık...

Kadın: Yaa, çok ilginç.

Suna: Aslında ortada şiddet olmasa ayrılmayı düşünmezdim ama.

Kadın: Şiddet mi? Nasıl şiddet?

Suna üzgün bir ifade ile gizli bir şey söylüyormuş gibi kadına doğru eğilir.

Suna: Bilirsiniz. Aile içi şiddet.

Kadının ağzı açık kalır. Merakla sorar.

Kadın: Yani Cengiz bey sizi...

Suna önüne bakar.

Suna: Şöyle söyleyeyim, tentürdiyotu litreyle alırdık... Ekonomik olsun diye...

Kadın acıyarak Suna'ya bakar. Suna durumu hafifletmeye çalışır gibi açıklama yapar.

Suna: Aslında onu yakalamasaydım bunlar hiç başlamayacaktı.

Kadın: Neyi yakalamak?

Suna: Şey, bazı kadın hastalarına tacizde bulunurken yakalamıştım.

Kadın: Taciz mi? Cengiz bey mi?

Suna: Evet. Özellikle güvenini kazandığı hastalar. Evliliklerinde sorun yaşayanlar onun için tam bir av.

Kadın: İnanamıyorum...

Suna vahşi bir hayvanın avlanmasını anlatır gibi jest ve mimiklerle kadına anlatır. Kadın korku ile dinler. Suna gittikçe artan bir gerilimle kadının üstüne gittikçe kadın koltuğuna siner.

Suna: Önce onlara son derece anlayışlı yaklaşıyor. Onları dinliyor, onlara hak veriyor. Sorunları için yol gösteriyor. Sonra onların güvenini kazanıp onları yönlendiriyor, fikirler veriyor. Zavallı kadınlar kendilerini anlayan birini bulmanın mutluluğu ile ona her şeylerini anlatıyorlar. O ise sinsi bir avcı gibi uygun zamanı kolluyor. Avının kendini en güvende hissettiği anda... bir türlü dinmeyen açlığı ile harekete geçiyor... Saldırıyor!

Kadın: Ay!

Tam bu sırada Cengiz içeri girer.

Cengiz: Suna merhaba, ne zaman geldin? Saadet hanım hoş geldiniz, kusura bakmayın beklettim.

Kadın ayağa fırlar. Orada duran bir bibloyu eline alır ve vuracakmış gibi havaya kaldırır. Cengiz'e bağırır.

Kadın: Uzak dur benden!

Cengiz: Saadet hanım. İyi misiniz? Sakin olun lütfen.

Kadın: Yaklaşma sakın! Avcı ha...

Cengiz: Avcı mı? Bakın Saadet hanım, yok öyle bir şey. Ben ayı mayı vurmudum. Tüfeğim bile yok... Ne diyorum ben ya?

Kadın: Ee ne demişler ava giden avlanır. Bu kez elin boş döneceksin.

Kadın hızla kapıya yönelir. Çıkarken dönüp konuşur.

Kadın: Sakın peşimden gelmeye kalkma, kunku biliyorum ona göre.

Cengiz: Kung-fu...

Kadın: Her neyse, onu da biliyorum, ötekini de...

Kadın hızla kapıdan çıkar.

Baki televizyonun uzaktan kumandası elinde kanalları değiştirmektedir. Pembe arkasından mutfağa girip çıkarken kendi kendine söylenir.

Pembe: Eyvaah. Bu da televizyona meraklı ıktı. İçin var kızım Pembe...

Pembe mutfağa girdiğinde Baki bir kanalda durur. Televizyonun sesi gelir. Bir kadın programında sunucu konuğu ile konuşmaktadır.

Kadın: Evet sayın profesör, siz bir şey anlatıyordunuz.

Adam: Bakınız elimde gördüğünüz haritada görüldüğü gibi fay hattı tam altımızdan geçiyor. Çok yakın zamanda bu fay şöyle çatırt diye orta yerinden kırılacak ve taş taş üstünde kalmayacak. Hepimiz öleceğiz.

Kadın: Yaa, ne ilginç. Aaa bu arada soğanlarımız da pembeleşti. Onları ben ayrı bir kaba alırken siz anlatmaya devam edin lütfen.

Adam: Daha ne anlatayım? Gidiciyiz diyorum.

Kadın: Aman sayın profesör, buraya kadar gelmişsiniz Hımbıl Ustamızın yaptığı bu güveçten tatmadan mı gideceksiniz, dünyada bırakmayız, di mi ustacığım? Şimdi bir klip izleyelim isterseniz sonra yemeğimizin tadına bakarız...

Baki televizyonu kapatır. Bu sırada oradan geçen Pembe ile konuşur.

Baki: Bu evde yemek yenir mi?

Pembe: Burası lokanta değil. Her istediğinde yemek olmaz.

Pembe yürüyerek mutfağa gider. Baki kendi kendine konuşur gibi.

Baki: Şu işe bak. İnsan parasıyla bile yemek yiyemiyor.

Pembe para lafını duyduğunda mutfak kapısında donar. Sonra dönüp Baki'nin yanına gelir.

Pembe: Afedersin dede bey, sen biraz önce "para" mı dedin?

Baki: Doğru düğmeye bastım galiba. Ee şey, sanırım seninle anlaşmanın bir yolunu bulacağız. Yaklaş.

Pembe heyecanla Baki'ye doğru eğilir.

Pembe: Seni dinliyorum.

Baki: Bak, eğer bana iyi davranırsan ben de seni memnun ederim.

Baki eli ile para işareti yapar. Pembe'nin gözleri parlar. İkisi de gülmeye başlar. Sonra etrafa bakıp susarlar. Pembe ciddi bir ifade ile konuşur. Sanki onları duyanlar varmış gibi biraz yüksek sesle konuşur.

Pembe: Öhhöm, senin karnın acıkmıştır dede bey. Sana bir şeyler hazırlayayım.

Baki: Yaa evet, sağol kızım, çok düşüncelisin.

Pembe ve Baki birbirlerine göz kırparlar. Pembe keyifle mutfağa gider. Baki arkasından konuşur.

Baki: Daha baltayı nasıl bir taşa vurduğunu bilmiyorsun...

O sırada Cengiz ile Suna konuşarak salona gelirler.

Suna: O evrakları en kısa sürede almam lazım.

Cengiz: Tamam ben hazırlayınca sana gönderirim.

Suna: Bu arada bu ay nafakayı da bir hafta önceden yatırırsan sevinirim.

Baki: Nafaka ha... Cengiz, bu kadından kurtulmak için onu maaşa mı bağladın?

Suna salonda Baki'yi görünce alaylı bir şekilde konuşur.

Suna: Bakın burada kim var... Bakıyorum da sonunda kapağı buraya atabilmişsin.

Baki: Eh, evin iyice temizlendiğini duyunca geleyim dedim.

Haşerelerle birlikte yaşayamıyorum ne yapayım.

Pembe bu arada salona gelir.

Pembe: Gidiyor musunuz Suna hanım? Ben de yemek hazırlıyordum.

Baki: Onun bir şey yiyeceğini sanmıyorum, sadece kan içmek için uğramış.

Suna duymamazlığa gelip Cengiz'e döner.

Suna: Cengiz, seninle evliyken de son kullanma tarihi geçmiş şeyleri atmaya kıyamazdın. Hiç değişmeyeceksin.

Baki: Seni atmış ya.

Tam Suna cevap vereceken kapı açılır ve Emre girer.

Emre: Aa anne, hoş geldin.

Suna: Merhaba canım.

Emre: Gidiyor musun?

Suna: Evet canım, toplantım var.

Baki: Mağarada diğer yarasalar bekliyor.

Suna: Yine uğrarım... Size dedenizle mutlu günler diliyorum.

Emre: Aa dedem de gelmiş. Hoş geldin dede. Nasılsın?

Baki: İyiyim...

Baki Emre'ye sarılır. Sonra kürkünü giyen Suna'ya bakarak konuşur.

Baki: ...Birazdan daha iyi olacağım.

Cengiz, Baki'nin yanına oturan Emre'ye bakar ve konuşur.

Cengiz: İyi anlaşacaklar.

Suna: Hemen karar verme. O ihtiyarın insanları çileden çıkarma gibi bir yeteneği var.

Cengiz: Haksızlık ediyorsun Suna.

Suna: Göreceğiz. Neyse ben gidiyorum. Emreciğim hoşçakal. Haa bu arada, artık tarih dersinde sınıf birincisi olabilirsin. Çünkü evde canlı bir tarihle yaşayacaksın. Kendisi Viyana Kuşatmasına katılmıştır. Yardımcı olursun değil mi dedesi?

Baki: Elbette olurum ama annesi gibi okumayı ancak lisede söktüyse, pek şansı yok.

Suna: Lise mi? Hah, bir kere ben Fransız lisesinde okudum.

Baki: Ben de onu diyorum, okumayı daha önce sökseydin orayı Fransız lisesi sanmazdın.

Suna sinirle döner ve çıkar. Baki onun gitmesinden sonra keyifle sorar.

Baki: Ee, yemek yemiyor muyuz? Ben acıktım.

11-Cengiz ev / Dış-gün

Cengiz'in evinin dıştan görünüşü. Televizyonun sesi duyulur. Bir genç kız havalı bir şekilde konuşur.

Kız: Eeeet. Nefis bir klip izledik. Şimdi bir telefonumuz varmış...

12-Cengiz ev-salon / İç-gün / Baki, Emre

Emre oturmuş televizyona bakmaktadır. Televizyonun sesi duyulmaya devam eder.

Kız: Evet. Aloo?

Oğlan: Aloo...

Kız: Evet kiminle görüşüyorsunuz?

Oğlan: Ben Tunç.

Kız: Evet Tunç, nereden arıyorsun?

Oğlan: Evden.

Kız: Ay çok şakacısın. Neler yapıyorsun anlat bakalım.

Oğlan: Bir şey yapmıyorum.

Kız: Evet. Bugünkü konumuz ihanet. Sen söyle bakalım kız arkadaşın seni aldatırsa ne yaparsın?

Oğlan: Kolunu kırarım.

Kız: Ohaa... Yani şey... Neyse, senin için harika bir parça geliyor. Kahtalı Mıçı söylüyor, "Dağdan kestim kereste, kuş besledim kafeste"...

Emre televizyonun sesini kısar. Bu arada Baki gelir. Emre onunla konuşur.

Emre: Dede, odanı nasıl buldun?

Baki: Fena değil, biraz daha büyük olabilirdi ama neyse.

Emre: Evet o oda biraz küçüktür. Annem oraya tabut gibi derdi.

Baki: Annen iyi bilir tabii.

Emre: Aslında orada ben de kalabilirdim, yani seninle odaları değiştirebiliriz. Benim için küçük ya da büyük oda farketmez. Önemli olan ruhumun özgürlüğü. Zen felsefesi böyle der.

Baki: Zen de kim? O da mı burada yaşıyor?

Emre: Hayır dede. Bu bir doğu felsefesi. Kendimi bu yönde eğitmeye çalışıyorum. Buna göre bedenimiz bizi sınırlayan bir kalıptır.

Baki: Evet benim yaşımda buna daha çok inanırım.

13-Cengiz ev / Dış-gün

Cengiz'in muayenehanesinin dıştan görünüşü.

14-Cengiz muayenehane / İç-gün / Cengiz, hasta

Cengiz koltuğunda oturmuş, elinde bir not defteri ile hastasını dinlemektedir. Genç bir adam olan hastası kanepeye uzanmış anlatmaktadır.

Adam: ...Ben de müdüre dedim ki "Sen benim gibi elemanı zor bulursun, düzenbaz soytarı!"

Cengiz: Bunu aynen söylediniz mi?

Adam: Bir kısmını içimden söyledim... Duymamış olabilir.

Cengiz: Peki, o ne dedi?

Adam: Hiç duymamış gibi yaptı. Galiba hepsini içimden söylemişim.

Cengiz: Anlıyorum. Peki neden size bu kadar düşmanca davrandığını düşünüyorsunuz?

Adam: Sekreteri ile olan ilişkisini bildiğim için tabii.

Cengiz: Öyle bir ilişkisi mi var?

Adam: Bilmiyorum. Ama onlar benim bilmediğimi bilmiyorlar tabii.

Cengiz: Ama öyle bir ilişki olduğunu siz de bilmiyormuşsunuz.

Adam: Anlamıyor musunuz? Saklıyorlar. Ya da olunca saklayacaklar. Ama ortaya çıkma ihtimaline karşı böyle bir ilişkiye giremiyorlar. Bu da bana düşmanlık beslemelerine sebep oluyor. Çünkü çok iyi biliyorlar ki, böyle bir şeyi ben bilirsem ve onlar benim bildiğimi bilmezlerse, neler olabileceğini bilmek bile istemezler. Anlıyorsunuz değil mi?

Cengiz: Ee, galiba...

Adam: Hissediyorum, çok yakında bir açık verecekler ve avucuma düşecekler. O zaman da iyice bana düşman olacaklar. Lütfen yardım edin Cengiz bey, bir şeyler yapın. Böyle bir ilişkiye hiç girmesinler, lütfen...

15-Cengiz ev / Dış-gün

Cengiz'in evinin dıştan görüntüsü.

16-Cengiz ev-salon / İç-gün / Baki, Pembe, Cengiz, Haldun

Salon boştur. Kapı çalar. Pembe gelir açar. Haldun kendinden emin bir tavırla içeri girer.

Haldun: Merhabalar...

Pembe: Hoş geldiniz Haldun bey.

Haldun: Ev halkı nerede?

Pembe elleri ile herkesin olduğu tarafı sıra ile gösterir.

Pembe: Orada, burada ve şurada... Ama hepsi evde.

Bu sırada Cengiz gelir içeriden.

Cengiz: Hoş geldin abi. Hangi rüzgar attı seni?

Pembe: Çek senet mafyasının rüzgarı.

Haldun: Bir uğrayayım demiştim, yakında bir yere toplantıya gelmiştim.

O sırada Baki odasından çıkar. Haldun onu görünce abartılı bir sevinçle gelip Baki'yi kucaklar.

Haldun: Vaaay dedeme bak... Nasılsın dede? İyi gördüm seni.

Baki: Biraz daha sıkarsan beni son görüşünüz olacak.

Haldun: Cengiz, dedemizi yanına almakla çok iyi ettin. Aslında bunu benim yapmam gerekiyordu ama biliyorsun iş seyahatleri filan, hiç yerimde duramıyorum.

Cengiz: Tabii abi.

Baki: Tabii bir yerde durursan seni vurmaları kolay olur.

Cengiz: Ee abi, neler yapıyorsun?

Haldun: Hah iyi hatırlattın. Nefis bir işe başlıyorum. Çok kârlı, geleceği olan, süper bir iş.

Baki: Kadın ticareti yasaklandı sanıyordum.

Haldun: Milenyumun işi... Devekuşu işine giriyorum.

Baki: Hah, tam bulmuşsun işini. Deve kadar oldun, kuş kadar aklın var. Bundan başka ne yapabilirsin ki?

Cengiz: Devekuşu mu? O da ne abi?

Haldun: Çiftlik kuruyorum. Önce bir tane, sonra yurdun her yerinde. Önce iç piyasa sonra tüm dünyaya ihracat. Düşünsene, eti ayrı para, yumurtası ayrı.

Baki: Deve mi kuş mu olacağına karar verememiş bir hayvana mı bel bağlayacaksın? Bu kararsızlıkla iyi anlaşacağınıza eminim.

Haldun: Yalnız Cengizciğim, bu işle ilgili toplantılar için benim bir iki günlüğüne seyahate çıkmam, çiftlik için yer bakmam filan gerekiyor.

Baki: İşte geliyor...

Haldun: Benim de elim çok sıkışık bu aralar. Eğer sende varsa diyecektim... bana biraz...

Cengiz: Tamam abi, sen bekle ben sana getireyim.

Cengiz içeri gider.

Haldun: Eee dede, nasıl keyfin yerinde mi?

Baki: Şimdilik fena sayılmaz. Uzatmaları oynuyoruz.

Haldun: Amma yaptın dede. Sen hepimizi gömersin.

Baki: Sen böyle devam edersen bu söylediğin senin için geçerli olacak. Oğlum şu yaşa geldin hâlâ bir baltaya sap olamadın.

Haldun: Öyle deme dede, ben büyük işlerin peşindeyim. Vurdun mu tam onikiden vuracaksın.

Baki: Onikiden mi? Senin ateş ettiğini bile göremedik ki.

Bu sırada Cengiz elinde bir çek ile gelir. Çeki Haldun'a verir.

Cengiz: Yeter mi abi?

Haldun: Elbette yeter canım kardeşim, fazla bile. Ama merak etme, şu işi halledeyim, hepsini ödeyeceğim. Haydi şimdilik hoşçakalın.

Cengiz: Güle güle abi.

17-Cengiz ev-mutfak / İç-gün / Semiha, Pembe

Pembe mutfakta çalışırken mutfak kapısı vurulur. Semiha gelir. Elinde yeni bir kek vardır.

Semiha: İçerideler mi?

Pembe: Kimler?

Semiha: Cengiz bey filan.

Pembe: Cengiz beyin hastası vardı. Ama filan içeride.

Semiha: O da kim?

Pembe: Cengiz bey'in dedesi. Ama galiba adı filan değil, Baki.

Semiha: Yaa, demek dedesi geldi. Tanışmayı çok isterim. Ben de kakaolu kek yapmıştım. Sonra aklıma geldi, belki Cengiz bey sever diye düşündüm.

Pembe: Aman ne iyi düşünmüşsünüz.

Pembe birden içeri gitmek üzere olan Semiha'yı durdurur.

Pembe: İsterseniz, siz burada bekleyin ben bir içeri bakayım. Özel bir şey konuşuyorlarsa rahatsız etmemiş olursunuz. Hem sizin geldiğinizi de haber vereyim.

Semiha: Aaa iyi düşündün, tamam.

Pembe: Bu arada, şu keki de alayım. İçeri girmek için bahane olur.

Semiha: Tamam, tamam. Ay Pembe, çok iyisin.

Pembe: Aman lafı mı olur?

Pembe bu arada kekten bir kaç dilim keser. Sonra içeri girer.

18-Cengiz ev-salon / İç-gün / Baki, Pembe, Cengiz, Semiha

Baki oturmaktadır. Cengiz odada yoktur. Pembe keki Baki'nin önüne koyar.

Pembe: Dede bey kek seversiniz diye düşündüm.

Baki: Ooo sevmez miyim?

Pembe: Ben de onun için bir koşu gidip size kek aldım.

Baki: Aferin, seninle gerçekten iyi anlaşacağız.

Pembe: Yalnız bunu benim aldığımı Cengiz bey duymasın.

Baki: Tabii canım, bu aramızda kalır.

Bu arada Cengiz gelir. Pembe onu görünce hemen mutfağa gider.

Cengiz Baki'nin yanına gelir. Bu arada mutfaktan Semiha çıkar.

Cengiz: Semiha hanım, hoş geldiniz.

Semiha: Merhabalar. Ee şey, şöyle bir uğramıştım. Dedenize de hoş geldiniz demek istedim.

Cengiz: Sağolun. Sizi tanıştırayım. Dedem artık bizimle birlikte kalacak. Semiha hanım, komşumuz.

Semiha: En yakın komşunuz, heh he he... Hemen bitişikteki evde oturuyorum.

Baki: Camdan burayı gözetlerken görmüştüm.

Cengiz: Dede...

Baki: Ama öyle. Neredeyse camdan düşecekti.

Cengiz: Öhhöm. Siz onun kusuruna bakmayın Semiha hanım.

Otursanıza, size bir şeyler ikram edelim.

Semiha: Ay valla bilmem ki otursam mı? Fikri de gelecek neredeyse.

Baki: Kocanızı bekletmeniz doğru olmaz.

Semiha: Fikri benim kardeşim. Ben evli değilim. Yani henüz...

Baki: Camlara neden tırmandığınızı anlıyorum şimdi.

Semiha: Efendim?

Baki: Yani insan yalnız olunca komşularına daha bir düşkün olur demek istedim.

Cengiz: Evet, Semiha hanım çok iyidir. Çok iyi bir komşudur. Böyle bir komşumuz olduğu için çok şanslıyız.

Semiha: İnşallah hiç ayrılmayız.

Baki Semiha'nın ayaklarının dibine bakar.

Baki: Buraya yağ mı damlamış?... I-ıh değilmiş...

Semiha: Neyse ben izninizi isteyeyim. Hoşçakalın Cengiz bey.

Cengiz: Güle güle.

Baki o gidince Cengiz'e döner.

Baki: Bu pek akıllı birine benzemiyor.

Cengiz: Ama çok iyidir.

Baki: Üstelik sana asılıyor.

Cengiz: Aman dede. Nereden çıkarıyorsun?

Baki: Ben anlarım. Sen bununla aynı odada yalnız kalma. Saldırabilir.

Cengiz: Amma yaptın dede. Kadıncağız komşuluk gösteriyor bize.

Baki: Bir süre sonra gösterecek başka şeyler bulur. Tabii pek görmeye değer bir şey çıkar mı bilemem.

19-Cengiz ev / Dış-gece

Cengiz'in evinin dış görüntüsü. Gece olmuştur, ışıklar yanmaktadır. Televizyonun sesi gelir. Televizyonda bir adamla bir kadın konuşmaktadır.

Kadın: ... ama Kukuli...

Adam: Sus... Sadece iş arkadaşlarım bana Kukuli diyebilir...

20-Cengiz ev-salon / İç-gece / Baki, Cengiz, Fikri

Baki televizyona bakmaktadır. Cengiz ise masada oturmuş bir şeyler yazmaktadır. Televizyonun sesi gelmeye devam eder.

Kadın: Peki Kukuli komiserim. Ne diyordum? Haa dün akşam siz gittikten sonra telefon geldi.

Adam: Neee? Dün akşam ben gittikten sonra telefon mu geldi?

Kadın: Evet. Komşunuz aradı.

Adam: Neee? Komşum mu aradı?

Kadın: Evet. Kapıcının size bıraktığı ekmeğin köşesini birinin kemirdiğini görmüş.

Adam: Neee? Ekmeğin köşesini birinin kemirdiğini mi görmüş?

Kadın: Evet. Biz de bunun uluslararası bir suç örgütünün işi olduğunu düşündük.

Adam: Tamam. Siz ekipleri toplayın, ben koşarak Bursa'ya gidip örgütün merkezini basayım.

Kadın: Çevreyolundan koşun, kestirme olur Kukuli komiserim.

Tam bu sırada kapı çalar. Cengiz kalkıp açar. Baki televizyonu kapatır. Fikri gelir.

Fikri: İyi akşamlar Cengiz abi.

Cengiz: İyi akşamlar Fikri, gelsene.

Fikri: Yok sağolun, girmeyeceğim. Sizde fazla ayakkabı bağcığı var mı diye soracaktım.

Cengiz: Anlamadım.

Fikri: Yarın bizim bankanın bir kokteyli var da. Oraya gিয়েceğim şeyleri akşamdan hazırlıyordum. Ablam tutturdu giy de bir göreyim diye. Tam ayakkabıları giyerken birinin bağı koptu. Şimdi bu saatte nereden bağ bulacağımı bilemedim, size sorayım dedim. Belki kullanmadığınız fazla vardır diye.

Cengiz: Ben bir içeri bakayım ama sanmıyorum olduğunu. Sen geç içeri ben şimdi gelirim.

Cengiz içeri gider. Fikri Baki'yi görür, yanına gelir.

Fikri: Siz Cengiz abinin dedesi olmalısınız. Ben Fikri. Ablam sizden bahsetti.

Baki: Kendisi camda mı hâlâ?

Fikri: Efendim?

Baki: Yok bir şey.

Bir süre sessiz dururlar. Fikri konuşma ihtiyacı duyar. Birden lafa girer.

Fikri: Biliyor musunuz ayakkabıların bağlarından nefret ederim. Bana çok geri kalmış bir teknoloji olarak görünür. Oysa fermuar daha modern bir çözüm. Sizin zamanınızda fermuar var mıydı?

Baki: Yok, biz genelde avladığımız hayvanların derilerinden ayakkabı yapardık.

Fikri: Öyle mi? Ne ilginç. Hangi hayvanlar?

Baki: Genelde mamut.

Fikri: Vay canına.

Cengiz gelir.

Cengiz: Üzgünüm Fikri biz de de hiç yok.

Fikri: Yaa. Neyse, bakın aklıma geldi. Ben en iyisi yarın gündüz bir yerden alayım, o zamana kadar da normal ip ile bağlarım. Acaba sizde kalın siyah ip var mı?

Baki: Vardı ama bugün birini astık. Hiç kalmadı.

Fikri: Tüh, bendeki de şans. Neyse ben gideyim. Görüşürüz. İyi akşamlar.

Cengiz: Güle güle Fikri.

Fikri gider. O gidince Baki konuşur.

Baki: Ben bunun ablasına aptal demiştim ya.

Cengiz: Evet?

Baki: Vazgeçtim. Ablası bunun yanında dahi sayılır.

Cengiz: Öyle diyorsun ama bu bankacı.

Baki: Şu batan bankalardan biridir mutlaka.

21-Cengiz ev / Dış-gece

Evin dışarıdan görüntüsü. Televizyonun sesi gelir. Spiker kızın sesi duyulur.

Kız: Evet heyecan son noktasında sayın seyirciler. Bu gece DDT evinde kim birinci olacak ve kimi eleyecek. Az sonra...

22-Cengiz ev-salon / İç-gece / Baki, Cengiz

Baki tek başına televizyonun karşısında uyulamaktadır. Televizyonun sesi duyulmaya devam eder.

Adam: Evet... Sıfır altı Mustafa... Görüşme odasına... Yallah... Evet Sıfır altı Mustafa... DDT evinden ayrılacak arkadaşının ismini söylemeye hazır mısınız?

Oğlan: Hazırım abi...

Adam: Sıfır altı Mustafa... Ben senin abin değilim... Zaten burada kendimi kasmaktan her tarafıma kramp girdi... Bir de gereksiz samimiyet yaratma, sıfır altı Mustafa..

Oğlan: Afedersiniz, ben yani şey...

Adam: Sıfır altı Mustafa, uzatma... Şimdi elemek istediğim yarışmacının adını söyle...

Oğlan: Eee, ben Ceyda diyorum... Başka da bir şey demiyorum...

Adam: Sıfır altı Mustafa... Şimdi bu verdiğin kararı bir kez daha yüksek sesle söyle.

Oğlan: Ceyda dedim, duyulmadı mı?

Adam: Burada soruları ben sorarım sıfır altı Mustafa... Şimdi bu kararını yiyorsa git içeridekilere söyle... Bak eğer içeride başka bir isim söylersen gece rüyana girerim ona göre, sıfır altı Mustafa...

Bu sırada Cengiz mutfaktan elinde bir bardak su ile çıkar. Gelip televizyonu kapatır. Baki'yi uyandırır. Baki sıçrayarak uyanır.

Cengiz: Dede, dede.

Baki: Ha!

Cengiz: Burada uyuyakalmışsın. Geçip odana yatsana.

Baki: Uyuyamadım evlat. Bunca zaman sonra bir evde uyumak tuhaf geldi.

Cengiz: Rahatsız mı oldun? Odandan memnun değilsen değiştirebiliriz.

Baki: Yoo, sadece yeniden bir evde olmak çok güzel. Rüya gibi bir şey. Uyursam, uyandığımda bu rüyadan uyanıp gözümü bakımevinde açarım diye korktum.

Cengiz: Dedeciğim... Bundan sonra hep burada olacaksın, korkma. Artık hep birlikteyiz. Bunun için huzursuz olma sakın. Haydi git yerine yat.

Baki: Tamam evlat, yatarım. Sen git yat. İyi geceler.

Cengiz: Sana da iyi geceler.

Cengiz gider. Baki onun gitmesini bekler. O yukarı çıkınca, girmek üzere olduğu odasından çıkıp tekrar televizyonun karşısına oturur. Kumandayı alıp televizyonu açar. Yastığın arkasına gizlediği tabağı çıkarıp kekini yemeğe devam eder. Televizyonun sesi duyulur. İç gıcıklayıcı bir tonda kadın sesi.

Kadın: Ara beni... Sana anlatacağım çok özel sırlarım var... Sadece sen ve ben...

Baki'nin gözleri parlar. Keyifle arkasına yaslanıp izlemeye devam eder.

1. bölümün sonu